

[Industriministeren]

godkendelser, hvis der opstår behov for virksomhedsrettede tilskud inden for de aftaler og de ordninger, vi har tilbudt.

For det femte har jeg taget initiativ til etablering af en erhvervsudviklingsfond med en grundkapital på 2 mia. kr. Fondens kapital er sikret, og jeg forventer også, at fonden kan blive operationsklar i løbet af kort tid. Fondens formål er at yde medfinansiering netop til små og mellemstore virksomheders risikobetonede udviklingsprojekter med teknologisk og/eller markedsrettet sigte. Jeg forventer mig meget af fonden, og dens virkning kan også få stor betydning for de regioner, der er i en trængt situation.

Alt i alt synes jeg, at regeringen har skabt et godt arsenal af redskaber, som regionerne kan gøre brug af efter ønske og behov. Redskaberne kan understøtte lokale og regionale initiativer, der har til formål at tilpasse erhvervsstrukturerne til nutidens krav, men der er ikke og der bør ikke være tilbud om vidtgående subsidiering af erhvervslivet, specielt ikke for at opretholde erhvervsvirksomheder, som ikke er konkurrencemæssigt bærbare. Jeg vil meget gerne – uden at gribe til midler som massiv subsidiering og inden for finanslovens rammer – være imødekommende over for oppositionens ønsker. Jeg mener at have konstateret, at regionernes kapacitet og mulighed for at analysere og udvikle langsigtede strategier med henblik på omstilling og afhjælpning af problemerne undertiden er utilstrækkelige. Jeg vil derfor overveje, om staten her kunne træde til med sagkyndig bistand, f.eks. ved sammen med regionerne og erhvervslivet at nedsætte en permanent tænketank. Med en stærk personlighed som formand og med 6-7 medlemmer, som nyder betydelig anerkendelse i samfundet og erhvervslivet, skulle et sådant organ kunne fungere som professionelle sparringpartnere for regionerne.

Udgangspunktet for disse folks arbejde skal være, at enhver region i landet skal kunne klare sig selv. Opgaven bliver derfor inden for finanslovens rammer for regionaludvikling at bidrage til at øge regionernes mulighed for dette, skabe mulighed for vækst og hindre, at problemområder opstår. Indtil dette mål er nået, kan en indsats med øget hjælp til selvhjælp være nødvendig i de områder, der kommer i krise, stadig væk inden for de skitserede pro-

grammer. Herudover er der behov for at arrangere konferencer med henblik på at fremlægge ideer og analyseresultater og ikke mindst formidle viden om de støttemuligheder, som EF giver, men også om de nationale ordninger og de muligheder, som kommuneloven og Erhvervsudviklingsfondens forhåbentlig vil kunne give i løbet af foråret.

Regeringen er også opmærksom på, at det særlig i de første år, hvor programformen skal indarbejdes i den lokale og regionale erhvervspolitiske praksis, er vigtigt, at der stilles statslige midler til rådighed for udviklingen af de regionale programmer, og på finansloven er der allerede stillet midler til rådighed, som netop også kan bruges til dette formål. Men det er vigtigt for mig at understrege, at disse midler som sagt ikke skal have karakter af krisehjælp, men derimod af en vækstgenerator, der som et sekundært formål i givet fald også kan tilgode særlige problemområder. Regeringen vil selvfølgelig gerne medvirke til at løse disse problemer, men midlet er ikke at stille med en pose penge. Det er usundt og i øvrigt også utilstrækkeligt at løse problemerne på lang sigt på den måde.

Det rette middel er at vække den lokale følelse af ansvar for egen tilværelse, at understøtte og stimulere og koordinere lokale initiativer og ideer, så de kan anvendes i en konstruktiv og forebyggende indsats på basis af de mange tilbud, der er til rådighed, og det synes jeg egentlig også at vi er godt i gang med.

Jeg har her skitseret de initiativer, som regeringen allerede har taget, og jeg håber, at Folketinget vil bakke op bag dem, der vil blive fremlagt i løbet af de kommende måneder.

*Forhandling***Nyrup Rasmussen (S):**

Optimisme er ingen skade til, heller ikke i den politiske debat, men hvis den spærrer for en erkendelse af, hvordan det står til i det virkelige liv i lokalsamfundene, risikerer den at blokere for nødvendige nye initiativer, og så bliver det let til handlingslammelse.

Regeringens mange besværgelser og besværgende ord om nødvendige strukturtilpasninger til EF's indre marked kan ikke bruges til noget konkret i lokalsamfundet. Regeringen kan heller ikke nøjes med at henvise til det, den har